

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Sportovní rybářství Jestřabice, spol. s r.o.**, se sídlem v Koryčanech, Jestřabice 52, IČ 262 85 177, zast. Mgr. PhDr. Petrem Fojtíčkem, advokátem, se sídlem Brno, Jakubské nám. 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.3.2009, č.j. 1269/2009-16230

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 18.3.2009, č.j. 1269/2009-16230 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. PhDr. Petra Fojtíčka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 27.3.2006 č.j.: KUZL 22231/2006 a to tak, že výrok tohoto rozhodnutí zní:

„I. Sportovní rybářství Jestřabice, spol. s r.o., IČ 262 85 177, se sídlem v Koryčanech, Jestřabice 52, se jakožto právnická osoba dopustila jiného správního deliktu na úseku rybářství tím, že na rybářském revíru Kyjovka 4B – vodní nádrž Jestřabice (č. 861 002) organizovala pro fyzické osoby závody v lovu ryb pod ledem (tzv. lov na dírkách) dne 5. února 2005, v měsíci prosinci roku 2005 a dne 7. ledna 2006 a při těchto akcích prodávala Jednodenní povolenky pro lov ryb na dírkách. Jednala tak v rozporu s ustanovením § 13 odst.

2 písm. c) zákona o rybářství a dopustila se tak jiného správního deliktu podle § 31 odst. 2 zákona o rybářství.

II. Za spáchaný jiný správní delikt ukládá Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, obchodní společnosti Sportovní rybářství Jestřabice, spol. s r.o., IČ 262 85 177, se sídlem v Koryčanech, Jestřabících 52, dle ustanovení § 31 odst. 6 zákona o rybářství pokutu ve výši 25.000,- Kč (slovy: dvacet pět tisíc korun českých), splatných do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Sportovní rybářství Jestřabice, spol. s r.o., IČ 262 85 177, se sídlem v Koryčanech, Jestřabících 52, § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ukládá povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých), splatných do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Pokutu i náklady řízení uhradte (každou platbu zvlášť) bankovními převody na účet Krajského úřadu Zlínského kraje, vedený u Komerční banky, číslo účtu: 27-1925610227, kód banky 0100, variabilní symbol: 1400000018 u pokuty, 1700000011 u nákladů řízení, konstantní symbol: 1148 u obou plateb, specifický symbol: 0026285177 u obou plateb.“

V odůvodnění žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení, současně také uvedl, že proti předchozímu rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 9.5.2006 č.j. 16577/2006-16230 podal žalobce u Městského soudu v Praze žalobu a rozsudkem tohoto soudu předmětné rozhodnutí Ministerstva zemědělství bylo zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že se v novém řízení musel vypořádat nejprve s existencí rozhodnutí krajského úřadu č.j.: KUZL 22231/2006 ze dne 27.3.2006, neboť to Městský soud v Praze svým rozhodnutím nezrušil. Zároveň tak překvalifikoval jiný správní delikt, kterého se odvolatel (žalobce) dopustil z ust. § 31 odst. 1 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. na ust. § 31 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství).

Žalovaný správní orgán odkázal na ust. § 31 odst. 2, ust. § 3 odst. 2 a ust. § 13 odst. 1 a 2 zákona č. 99/2004 Sb. Uvedl, že lov ryb a vodních organismů smí být prováděn v rybníkářství pouze způsobem uvedeným v § 3 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. a že při lovu v rybníkářství je poté mimo jiné zakázáno dle ust. § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. lovit ryby pod ledem. Příslušný rybářský orgán je pak oprávněn udělovat výjimku ze zákazu lovit ryby pod ledem dle ust. § 13 odst. 5 zákona č. 99/2004 Sb. Podle žalovaného lov na udici může provádět rybníkář sám, popř. jím pověřené osoby, a to při dodržení povinností vyplývajících z předpisů na ochranu přírody i zakázaných způsobů lovu stanovených zákonem o rybářství (zákon č. 99/2004 Sb.). Žalovaný pak má zato, že tím, že žalobce prodával jednotlivým fyzickým osobám tzv. Jednodenní povolenky pro lov na dírkách, pověřoval tyto osoby, aby za něj prováděly lov udicí. Takto pověřené osoby poté prováděly za rybníkáře, s jeho vědomím a souhlasem výlov rybníku a to způsobem odporujícím ust. § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb.

Podle žalovaného žalobce tím, že za úplatu pověřil fyzické osoby k provedení lovu způsobem, na který mu nebyla udělena orgánem státní správy rybářství výjimka, porušil povinnosti rybníkáře počínat si při lovu v souladu s ustanoveními zákona o rybářství.

Žalovaný pak po přezkoumání všech okolností a s ohledem na principy ukládání sankcí formulované Ústavním soudem v nálezu sp.zn. Pl. ÚS 3/02 změnilo výrok rozhodnutí krajského úřadu č.j.: KUZL 22231/2006 ze dne 27.3.2006 a uložilo pokutu ve výši 25 000 Kč.

Žalovaný má zato, že i po tak dlouhé době je třeba uložit sankci v podobě pokuty, jelikož se jedná o opakované a závažné porušování předpisů rybářského práva spočívající ve vědomém organizování činnosti, která je výslovně zákonem zakázána. Správnímu orgánu je

pak z jeho úřední činnosti známo, že výnos žalobce z této činnosti mnohonásobně převyšuje výši uložené sankce. Podle žalovaného je výše uložené sankce v souladu se zásadou rovnosti, kdy je za skutek, kterého se žalobce dopustil, udělena sankce ne vyšší, než jaká by byla udělena fyzické osobě za obdobný přestupek. Výše uložené sankce podle žalovaného současně odpovídá principu proporcionality.

Žalobce v podané žalobě především namítal, že uvedený správní delikt na úseku rybářství nespáchal a rovněž má i zato, že žalovaný ve svém rozhodnutí procesně pochybil, když rozhodl v rozporu s právním názorem vysloveným v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20.11.2008 sp.zn. 8 Ca 213/2006.

Žalobce upozornil na skutečnost, že žalovaný uznal ve výroku I. napadeného rozhodnutí žalobce vinným za správní delikt podle § 31 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. pro jednání v rozporu s § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. Nicméně podle žalobce § 31 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. dopadá na porušení některé z povinností podle § 3 cit. zákona a nikoli na porušení § 13 odst. 2 písm. c) cit. zákona. Žalovaný podle žalobce tedy vyvozuje odpovědnost žalobce za správní delikt podle § 31 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. za porušení povinnosti, na kterou se toto ustanovení nevztahuje a tedy tímto způsobem nepřiměřeně a za hranici zákona rozšiřuje rozsah odpovědnosti za správní delikt dle § 31 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. a tím porušuje zásadu „žádný delikt bez zákona“ a v důsledku toho rozhoduje v rozporu se zákonem.

Nesprávnost rozhodnutí žalovaného žalobce také spatřuje v tom, že žalovaný nepravdivě tvrdí, že tím, že žalobce prodával jednodenní povolenky fyzickým osobám, pověřoval tyto osoby, aby za něj prováděly lov udicí. Dle názoru žalobce žalovaný zcela zcestnou a ryze účelovou argumentací obchází zákon a snaží se žalobce uznat vinným z jednání, které není v rozporu se zákonem. Žalovaný tímto způsobem vyvozuje přičitatelnost jednání fyzických osob v rozporu s § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. žalobci prostřednictvím údajného pověření těchto osob a tvrdí, že tímto způsobem žalobce provádí lov na udici podle § 3 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. v rozporu s § 13 odst. 2 písm. c) cit. zákona.

Žalobce v žalobě namítal také to, že žalovaný neuvádí, jak došlo k porušení § 3 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb., což je pouze důvodem odpovědnosti za spáchání správního deliktu podle § 31 odst. 2 cit. zákona. Navíc pak žalobce fyzické osoby žádným způsobem nepověřoval k lovu, tyto osoby jednaly zcela dobrovolně v souladu se svou vlastní vůlí. Podle žalobce zakoupení povolenky rozhodně nelze považovat za pověřovací akt.

Žalobce také upozornil na skutečnost, že otázka jednání žalobce v rozporu s § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. byla již Městským soudem v Praze řešena v jeho rozsudku ze dne 20.11.2008 sp.zn. 8 Ca 213/2006, kde soud jeho odpovědnost neshledal.

Žalobce také vznesl námitku, že v předmětné době nebyl rybníkářem provozujícím rybníkářství, na kterého by se vztahovaly povinnosti uvedené v § 3 zákona č. 99/2004 Sb.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný mimo jiné uvedl, že pakliže žalobce prodával povolenky k lovu, které nesplňovaly vzor a náležitosti pro povolenky k lovu na rybářském revíru, mohl jednat pouze jako rybníkář a pověřil tím lovící osoby, aby jeho jménem prováděly lov zakázaný ust. § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. Proto je podle žalovaného jednání osob lovících v rozporu se zákonem č. 99/2004 Sb. přičitatelné právnické osobě Sportovnímu rybářství Jestřabice, spol. s r.o., obzvláště je-li nesporné, že se tímto jednáním žalobce obohatil. Navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán

(§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto podstatné skutečnosti:

Dne 7.1.2006 byl sepsán protokol z místního šetření na rybářském revíru Kyjovka 4B-vodní nádrž Jestřabice v užívání obchodní společnosti Sportovní rybářství Jestřabice, spol. s r.o.

Oznámením o zahájení správního řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu na úseku rybářství ze dne 16.1.2006, č.j.: KUZL 3594/2006 Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství zahájil správní řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu na úseku rybářství, kterého se měla dopustit obchodní společnost Sportovní rybářství Jestřabice, spol. s r.o. tím, že na rybářském revíru Kyjovka 4B-vodní nádrž Jestřabice tato organizovala pro fyzické osoby závody v lovu ryb pod ledem tzv. na dírkách dne 24.1.2004, dne 5.2.2005 a lovy ryb pod ledem na dírkách v měsíci prosinci r. 2005 a dne 7.1.2006 a při těchto akcích prodávala Jednodenní povolenky pro lov ryb na dírkách. Jednala tedy v rozporu s ust. § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb.

Ke správnímu řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu na úseku rybářství se žalobce vyjádřil ve svém dopise ze dne 24.2.2006.

Rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 27.3.2006 č.j.: KUZL 22231/2006 byla žalobci uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč za správní delikt na úseku rybářství, kterého se žalobce dopustil tím, že na rybářském revíru Kyjovka 4B-vodní nádrž Jestřabice organizoval pro fyzické osoby závody v lovu ryb pod ledem tzv. na dírkách dne 5.2.2005, v měsíci prosinci r. 2005 a dne 7.1.2006 a při těchto akcích prodával Jednodenní povolenky pro lov ryb na dírkách. Žalobce jednal podle správního orgánu I. stupně v rozporu s ust. § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. a dopustil se tak správního deliktu podle § 31 odst. 1 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. Současně správní orgán I. stupně uložil žalobci uhradit i náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. V odůvodnění pak uvedl, co bylo v rámci správního řízení zjištěno, rovněž pak zrekapituloval i průběh tohoto řízení. Správní orgán I. stupně má pak za jednoznačně prokázané, že žalobce na rybářském revíru Kyjovka 4B-vodní nádrž Jestřabice organizoval pro fyzické osoby závody v lovu ryb pod ledem tzv. na dírkách dne 5.2.2005, v měsíci prosinci r. 2005 a dne 7.1.2006 a při těchto akcích prodával Jednodenní povolenky pro lov ryb na dírkách, čímž porušil ust. § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. a naplnil tak skutkovou podstatu správního deliktu podle § 31 odst. 1 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. Při stanovení výše pokuty správní orgán I. stupně přihlédl ke skutečnostem, že žalobce porušoval zákon o rybářství systematickou činností opakovaně od 5.2.2005, v prosinci 2005 a 7.1.2006. Jednodenní povolenky k lovu ryb pod ledem, tzv. na dírkách prodával ve velkém množství a umožnil tím opakovaně porušování zákona o rybářství velkému množství rybářů. Z důvodů závažnosti protiprávního jednání žalobce uložil správní orgán I. stupně pokutu na horní hranici zákonem stanovené sazby.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 11.4.2006, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 9.5.2006 č.j. 16577/2006-16230 tak, že odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění pak zrekapituloval průběh správního řízení a konstatoval, že lov ryb pod ledem a lov ryb na dírkách je jedna a ta samá činnost, která je zakázána ust. § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. Dále uvedl, že z tohoto zákazu lze v řádně zdůvodněných případech udělit výjimku. O výjimku žalobce

nežádal žádný správní orgán a to přestože je doloženo, že organizoval lov nejen v roce 2006, ale i v roce 2004 a 2005. Jednalo se tedy podle žalovaného i o porušení zákona č. 102/1963 Sb., o rybářství. Nepovolený lov pod ledem-na dírkách, byl žalobcem provozován dlouhodobě a tomu odpovídá i výše uložené pokuty. Rybáři podle žalovaného se dopustili přestupku ve smyslu ustanovení § 35 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., nicméně tak činili nevědomky a v dobré víře, že pořadatel závodů, tedy žalobce má udělenou výjimku ze zákona. Toto tvrzení lze podle žalovaného opřít též o skutečnost, že pořadatel závodů půjčoval speciální vybavení za účelem tohoto lovu, tedy vrtáky do ledu. Jednání účastníků závodů nebylo zaviněné ve smyslu ust. § 3 zákona č. 200/1990 Sb., ani z nedbalosti ve smyslu ust. § 4 téhož zákona. Předmětné rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20.11.2008 č.j. 8 Ca 213/2006-44 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný ve věci znovu rozhodl svým rozhodnutím ze dne 18.3.2009 č.j. 1269/2009-16230 a to tak, jak výše uvedeno.

Soud posoudil věc takto:

Podle ust. § 3 odst. 1 zákona č. 99/2004 Sb. k rybníkářství je oprávněn vlastník rybníka nebo vlastník zvláštního rybochovného zařízení, popřípadě jejich nájemce na základě písemně uzavřené nájemní smlouvy s vlastníkem za účelem rybníkářství (dále jen "rybníkář").

Podle ust. § 3 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. v rybníkářství se lov provádí hromadně účinnou metodou lovu nebo na udici. Lov na udici může provádět rybníkář, popřípadě jím pověřené osoby.

Podle ust. § 3 odst. 3 zákona č. 99/2004 Sb. rybníkářství může být omezeno, jen stanoví-li tak zvláštní právní předpis.

Podle ust. § 3 odst. 4 zákona č. 99/2004 Sb. rybníkář je povinen vést evidenci o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství, o lovu ryb na udici a předkládat ji příslušnému orgánu státní správy rybářství podle § 19 až 24 (dále jen "příslušný rybářský orgán") nejpozději do 30. dubna následujícího kalendářního roku.

Podle ust. § 3 odst. 5 zákona č. 99/2004 Sb. prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti o

- a) hromadně účinných metodách lovu ryb a vodních organizmů,
- b) vedení evidence o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství a o lovu ryb na udici.

Podle ust. § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. při lovu v rybářském revíru a v rybníkářství se zakazuje užívat k lovu ryb elektrického proudu, lovit ryby pod ledem.

Podle ust. § 31 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. právnická osoba se dopustí jiného správního deliktu tím, že jako rybníkář poruší některou z povinností podle § 3.

Podle ust. § 31 odst. 6 zákona č. 99/2004 Sb. o uložení pokuty rozhoduje příslušný rybářský orgán, který uloží pokutu za jiný správní delikt podle odstavců 1 až 3 až do výše 50 000 Kč; za jiný správní delikt podle odstavce 4 až do výše 100 000 Kč.

Ve svém rozsudku ze dne 20.11.2008 sp. zn. 8 Ca 213/2006, kterým bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 9.5.2005 č.j. 16577/2006-16230 zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení, soud v odůvodnění uvedl, že v daném případě má za to, že odpovědnost žalobce není dána. Žalobce sám ryby tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, nelovil, nekonali tak ani jeho zaměstnanci, ani jiné osoby, jež by ve smyslu obchodního zákoníku za něj byly oprávněny jednat. Ostatně ani z odůvodnění napadeného rozhodnutí, ani z obsahu správního spisu není zřejmé, že by takový vztah mezi osobami lovícími ryby a žalobcem žalovaný zjišťoval. Nicméně žalobce se podle obou správních orgánů dopustil správního deliktu na úseku rybářství tím, že na rybářském revíru Kyjovka 4B-vodní nádrž Jestřabice organizoval pro fyzické osoby závody v lovu ryb pod ledem tzv. na dírkách dne 5.2.2005, v měsíci prosinci r. 2005 a dne 7.1.2006 a při těchto akcích prodával Jednodenní povolenky pro lov ryb na dírkách. Zákon však pro takovýto případ odpovědnost právnické osoby nestanoví. Platí-li i ve správním trestání zásada „žádný delikt bez zákona“, pak nelze odpovědnost kohokoli dovozovat nad rámec zákona výkladem. Podle soudu pak je nepochybné, že je zákonem č. 99/2004 Sb. zakázáno lovit ryby pod ledem, rovněž je nepochybné (vyplývá to i z provedeného správního řízení) i to, že žalobce nebyl tím, kdo lovil ryby pod ledem, a proto uložená pokuta ve výši 50.000,- Kč za správní delikt na úseku rybářství, kterého se měl žalobce dopustit tím, že na rybářském revíru Kyjovka 4B-vodní nádrž Jestřabice organizoval pro fyzické osoby závody v lovu ryb pod ledem tzv. na dírkách dne 5.2.2005, v měsíci prosinci r. 2005 a dne 7.1.2006 a při těchto akcích prodával Jednodenní povolenky pro lov ryb na dírkách, tedy za delikt, který byl konstatován v rozporu se zákonem, nebyla uložena po právu.

Žalovaný v novém rozhodnutí ze dne 18.3.2009 č.j. 1269/2009-16230 změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalobci byla uložena za spáchaný jiný správní delikt dle ust. § 31 odst. 6 zákona č. 99/2004 Sb. pokuta ve výši 25 000,- Kč (výrok II.). Ve výroku I. žalovaný uvedl, že žalobce se dopustil jiného správního deliktu na úseku rybářství tím, že na rybářském revíru Kyjovka 4B – vodní nádrž Jestřabice (č. 861 002) organizoval pro fyzické osoby závody v lovu ryb pod ledem (tzv. lov na dírkách) dne 5. února 2005, v měsíci prosinci roku 2005 a dne 7. ledna 2006 a při těchto akcích prodával Jednodenní povolenky pro lov ryb na dírkách. Jednal tak v rozporu s ust. § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. a dopustil se tak jiného správního deliktu podle § 31 odst. 2 cit. zákona.

Jiného správního deliktu ve smyslu ust. § 31 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. se právnická osoba dopustí tím, že jako rybníkář poruší některou z povinností podle § 3. Povinnosti dle tohoto ustanovení, tedy ust. § 3 zákona č. 99/2004 Sb., se nacházejí v odst. 4 tohoto ustanovení, podle kterého je rybníkář povinen vést evidenci o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství, o lovu ryb na udici a předkládat ji příslušnému orgánu státní správy rybářství podle § 19 až 24 (dále jen "příslušný rybářský orgán") nejpozději do 30. dubna následujícího kalendářního roku. Správní orgán však žalobci uložil pokutu za jiný správní delikt na úseku rybářství, kterého se žalobce dopustil tím, že na rybářském revíru Kyjovka 4B – vodní nádrž Jestřabice (č. 861 002) organizoval pro fyzické osoby závody v lovu ryb pod ledem (tzv. lov na dírkách) dne 5. února 2005, v měsíci prosinci roku 2005 a dne 7. ledna 2006 a při těchto akcích prodával Jednodenní povolenky pro lov ryb na dírkách, tedy za jednání, které není obsaženo v ust. § 3 zákona č. 99/2004 Sb.

Městský soud v Praze shledal námitky žalobce důvodnými, když se žalovaný jednak neřídil jeho právním názorem uvedeným v rozsudku ze dne 20.11.2008 sp. zn. 8 Ca 213/2006, kde soud vyslovil, že odpovědnost žalobce není dána, když žalobce sám ryby tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, nelovil, nekonali tak ani jeho zaměstnanci, ani jiné osoby,

jež by ve smyslu obchodního zákoníku za něj byly oprávněny jednat. Soud rovněž vyslovil, že je nepochybné, že je zákonem č. 99/2004 Sb. zakázáno lovit ryby pod ledem a že je rovněž nepochybné (vyplývá to i z provedeného správního řízení) i to, že žalobce nebyl tím, kdo lovil ryby pod ledem. Opět soud musí konstatovat, že zákon pro takovýto případ odpovědnost právnické osoby nestanoví. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 18.3.2009, č.j. 1269/2009-16230 bylo vydáno v rozporu se zákonem, když je jím uložena sankce za jiný správní delikt podle ust. § 31 odst. 2 zákona č. 99/2004, přičemž jednání, které správní orgán ve svém rozhodnutí uvádí, není v předmětném ustanovení obsaženo. Ani tvrzení žalovaného, že žalobce tím, že za úplatu pověřil fyzické osoby k provedení lovu způsobem, na který mu nebyla udělena orgánem státní správy rybářství výjimka, porušil povinnost rybníkáře počínat si při lovu v souladu s ustanoveními zákona o rybářství, na věci nic nemění, neboť ust. § 31 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. takovou povinnost nezahrnuje, když stanoví, jak již výše bylo uvedeno, že právnická osoba se dopustí jiného správního deliktu tím, že jako rybníkář poruší některou z povinností podle § 3, což je povinnost vést evidenci o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku v rybářství, o lovu ryb na udici a předkládat ji příslušnému orgánu státní správy rybářství podle § 19 až 24 nejpozději do 30. dubna následujícího roku. Z odůvodnění pak vůbec není zřejmé, z čeho žalovaný dovodil, že se žalobce nachází v postavení rybníkáře.

Konstatování žalovaného ve výroku I., že žalobce jednal v rozporu s ust. § 13 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb. a dopustil se tak jiného správního deliktu podle § 31 odst. 2 zákona č. 99/2004 Sb. není v souladu se zákonem. Třetí výrok žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného je nesrozumitelný.

Soud v dané věci dospěl k závěru, že pokuta, která byla žalobci žalovaným uložena, nebyla po právu.

Na základě všech shora uvedených skutečností proto Městský soud v Praze napadené rozhodnutí zrušil a to především pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a dále pak také pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a v nedostatku důvodů /§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s./ a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů ve výši 7.808,- Kč. Tyto náklady řízení pak spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,-Kč a v náhradě nákladů právního zastoupení advokátem. Náklady právního zastoupení činí za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení a podání žaloby) á 2.100,-Kč dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31.12.2012 a za 2x režijní paušál á 300,-Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 4.800,- Kč. Daň z přidané hodnoty (21%), kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.) činí částku 1.008,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. února 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová